

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndob/33/2025
Identifikačné číslo spisu:	6125229831
Dátum vydania rozhodnutia:	10.02.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6125229831.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žitkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, proti žalovanej 1/ AXUX, spol. s r.o., so sídlom ul. 29 augusta 1524/24, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 46 884 017 a žalovanému 2/ I. D., narodenému XX. W. XXXX, bytom W. XXX/XX, XXX X X V., zastúpenému advokátskou kanceláriou Mudruněk & Partners, s.r.o., so sídlom Galbavého 3, 841 01 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 54 898 340, o zaplatenie 108 162,50 eura s príslušenstvom, o nesúhlase Okresného súdu Trenčín s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica, takto

rozhodol:

Kauzálna príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica na upomínacie konanie z o s t a l a z a c h o v a n á .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica dňa 16. apríla 2025 postúpil spor na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trenčín z dôvodu, že po podaní odporu žalovaným 2/ bol zo strany žalobkyne podaný návrh na pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“).

2. Okresný súd Trenčín s postúpením sporu nesúhlasil a postupom podľa § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) vec predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o nesúhlase s postúpením z dôvodu, že podaný odpor nebol vecne odôvodnený, pretože žalovaný 2/ v ňom neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali žalobkyňou uplatnený nárok. Okresný súd Banská Bystrica mal preto postupovať podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona o upomínacom konaní.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Trenčín a Okresnému súdu Banská Bystrica (§ 43 ods. 2 CSP) po preskúmaní veci dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Trenčín s postúpením sporu je dôvodný.

4. Podľa § 2 zákona o upomínacom konaní je na konanie kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

5. Podľa § 3 ods. 1 zákona o upomínacom konaní sa konanie začína podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu.

6. Podľa § 11 ods. 1 zákona o upomínacom konaní proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť.

7. Podľa § 11 ods. 5 vyššie citovaného zákona ak čo len jeden zo žalovaných podal včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje vo vzťahu ku všetkým žalovaným; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo.

8. Podľa § 11 ods. 6 vyššie citovaného zákona platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor, má účinky právoplatného rozsudku.

9. Podľa § 12 ods. 1 písm. d) vyššie citovaného zákona súd bez toho, aby vyzýval žalobcu na vyjadrenie, odmieta odpor podaný bez vecného odôvodnenia.

10. Podľa § 14 ods. 3 vyššie citovaného zákona ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

11. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu vyplýva, že ide o majetkový spor medzi žalobkyňou ako veriteľkou zo zmluvy o úvere a žalovanými 1/ a 2/, kde žalovaná 1/ je dlžníčkou a žalovaný 2/ jej ručiteľom. Žalobkyňa vyhlásila predčasnú splatnosť úveru k 20. februáru 2024, keďže žalovaná 1/ bola v omeškaní s úhradou záväzkov vyplývajúcich jej z úverovej zmluvy. Po zosplatnení úveru bolo v prospech úverového účtu pripísaných 5 platieb, ktoré žalobkyňa započítala na istinu, čím sa dlžná suma znížila zo sumy 113 762,50 eura na sumu 108 162,50 eura. Keďže žalovaná 1/ napriek výzve žalobkyne zo dňa 22. februára 2024 dlžnú sumu neuhradila, žalobkyňa vyzvala na jej zaplatenie žalovaného 2/ ako ručiteľa, a to listom zo dňa 3. októbra 2024. Ani jeden zo žalovaných pohľadávku žalobkyne nezaplatil. Okrem istiny 108 162,50 eura žiadala žalobkyňa priznať tiež úrok v (pevnej) sume 1 916,24 eura a v percentuálnej sadzbe 3,90 % ročne zo sumy 108 162,50 eura od 21. februára 2024 do zaplatenia, úrok z omeškania v percentuálnej sadzbe 18,50 % ročne zo sumy 108 162,50 eura od 21. februára 2024 do zaplatenia a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 199,90 eura. Návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní bol podaný elektronickými prostriedkami prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, pričom v časti D Vyhlásenia (ak žalobca uplatňovaný nárok uviedol v kontrolnom výkaze) žalobkyňa v odpovedi na otázku Uplatňovaný nárok eviduje žalobca v účtovníctve zaškrtnula odpoveď Áno a v odpovedi na otázku Uplatňovaný nárok uvádza žalobca v kontrolnom výkaze vyznačila odpoveď Neuviadam. Prílohami návrhu boli poverenia pre zamestnancov na konanie v mene žalobkyne, Zmluva o účelovom investičnom úvere č. 13199354M zo dňa 11. februára 2021 medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ (v tom čase podnikajúcou pod obchodným menom ISDS s.r.o.), Dodatok č. 1, Úverové obchodné podmienky ČSOB účinné od 1. januára 2022, Vyhlásenie ručiteľa (žalovaného 2/) zo dňa 11. februára 2021, Oznámenie o zosplatnení úveru - výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22. februára 2024, adresovaná žalovanej 1/ a súvisiaca doručienka s dátum prevzatia 15. marca 2024, Výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 3. októbra 2024, adresovaná ručiteľovi (žalovanému 2/) s pripojeným skenom obálky (zásielka neprevzatá v odbernej lehote) a výpis z účtu žalovanej 1/ za obdobie od 12. februára 2021 do 31. decembra 2021. K návrhu nebola pripojená žiadna faktúra. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 27. februára 2025 platobný rozkaz sp. zn. 14Up/155/2025, ktorým návrhu žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

12. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný 2/ včas odpor, a to elektronickými prostriedkami prostredníctvom elektronického formulára, kde v časti D (Pre osoby, ktoré vedú účtovníctvo) v odpovedi na otázku Žalobcom uplatňovaný nárok vediem v účtovníctve zaškrtnol možnosť Nie a v časti E (Pre platcov dane z pridanej hodnoty) v odpovedi na otázku Faktúru žalobcu, ktorá sa týka uplatneného nároku, som uviedol vo svojom kontrolnom výkaze rovnako zaškrtnol možnosť Nie. V odôvodnení odporu potom uviedol, že nárok žalobkyne neuznáva a poukazuje na skutočnosť, že prílohy priložené k návrhu na vydanie platobného rozkazu zo strany žalobkyne nie sú čitateľné. Žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala, že žalovaným 1/ a 2/ doručila oznámenie o zosplatnení úveru, resp. výzvu na zaplatenie dlžnej sumy. S ohľadom na skutočnosť, že prílohy k návrhu neboli čitateľné, resp. kompletne, a teda žalobkyňa v konaní nepreukázala uplatňovaný nárok, mal žalovaný 2/ za to, že platobný rozkaz má byť zrušený a návrh žalobkyne zamietnutý. Podľa názoru žalovaného 2/ tiež platobný rozkaz nie je vykonateľný, pretože výrok I. platobného rozkazu je neurčitý a jasne nedefinuje, ktorý „žalovaný“ má uloženú povinnosť. Následne Okresný súd Banská Bystrica podľa § 14 ods. 1 zákona o upomínacom konaní vyzval žalobkyňu, aby sa k odporu žalovaného 2/ vyjadrila a navrhla pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

13. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odporu uviedla, že námietky žalovaného 2/ v odpore považuje za nedôvodné a účelové, s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za zaplatenie žalovanej pohľadávky, resp. oddialiť právoplatné ukončenie sporu. Žalobkyňa všetky prílohy, v texte žaloby označené ako dôkazy, pripojila k žalobe, pričom tieto prílohy sú kompletne a riadne čitateľné a podľa presvedčenia žalobkyne dostatočne preukazujú jej nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Žalobkyňa k návrhu na vydanie platobného rozkazu pripojila oznámenie o zosplatnení úveru adresované žalovanej 1/, ako aj doručenkú k tomuto oznámeniu, teda si riadne splnila svoje notifikačné povinnosti voči žalovanej 1/. Nie je jej preto zrejmé, čo chcel žalovaný 2/ „povedať“ tvrdením, že žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala, že žalovanej 1/ a žalovanému 2/ doručila oznámenie o zosplatnení úveru. Zdôraznila, že iba žalovaná 1/ je zmluvnou stranou úverovej zmluvy, preto mala povinnosť doručovať oznámenie o konečnej splatnosti úveru iba žalovanej 1/ a túto povinnosť si riadne splnila. Žalovaný 2/ ako ručiteľ úveru bol o konečnej splatnosti úveru informovaný v liste zo dňa 3. októbra 2024 (Výzva na zaplatenie dlžnej sumy), ktorý žalobkyňa spolu s doručenkou pripojila ako dôkaz k návrhu na vydanie platobného rozkazu. Namietala tiež, že žalovaný 2/ svoje tvrdenia nijako nešpecifikoval, keď neuviedol, ktoré dôkazy alebo ich časti sú nečitateľné, prípadne ktoré prílohy sú nekompletné. Podľa jej názoru podaný odpor nespĺňa základné predpoklady ustanovené v § 11 zákona o upomínacom konaní na vecné odôvodnenie odporu, a preto mal byť Okresným súdom Banská Bystrica odmietnutý. Platí to o to viac, že žalovaný 2/ je zastúpený advokátskou kanceláriou, u ktorej sa predpokladá odborná erudícia a schopnosť formulovať relevantné a skutkovo aj právne podložené argumenty. Žalobkyňa sa nestotožnila ani s tvrdením, že vydaný platobný rozkaz nie je vykonateľný. Aj napriek formulácii výroku I. platobného rozkazu žalovaný je povinný zaplatiť (t. j. v jednotnom čísle) je z ďalšieho kontextu výroku zrejmé, že ide o solidárny záväzok a že povinnosť zaplatiť sa vzťahuje na všetkých žalovaných označených platobným rozkazom, pričom spôsob plnenia je určený tak, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť plniť ostatných. Zároveň žalobkyňa navrhla pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP.

14. Už v uznesení sp. zn. 1Ndc/13/2020 z 24. februára 2021 Najvyšší súd SR konštatoval, že s ohľadom na skutočnosť, že k postúpeniu sporu (veci) môže dôjsť nielen za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 1 CSP, ale aj pri splnení podmienok uvedených v ustanovení § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní, je potrebné pojem „postúpenie sporu“ použitý v ustanovení § 43 ods. 2 CSP vykladať extenzívne, t. j. tak, že pod postúpením sporu treba rozumieť nielen postúpenie sporu ako výsledok postupu súdu podľa ustanovenia § 43 ods. 1 CSP, ale aj ako výsledok postupu súdu podľa ustanovenia § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní. S poukazom na uvedené sa Najvyšší súd SR podrobnejšie zaoberal postupom Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý predchádzal postúpeniu veci z upomínacieho konania na Okresný súd Trenčín podľa § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní ako na súd príslušný na jej prejednanie podľa ustanovení Civilného sporového poriadku.

15. V predmetnej veci považoval Najvyšší súd SR za kľúčové posúdenie, či žalovaný 2/ odpor podaný proti platobnému rozkazu vecne odôvodnil. Keďže žalovaný 2/ nie je účtovnou jednotkou, k návrhu na vydanie platobného rozkazu nebola pripojená žiadna faktúra a žalobkyňa neurobila vyhlásenie podľa § 3 ods. 4 zákona o upomínacom konaní, na žalovaného 2/ sa nevzťahujú povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 11 ods. 3 a 4 zákona o upomínacom konaní. Aby nastali účinky predpokladané ustanovením druhej vety § 11 ods. 1 zákona o upomínacom konaní (časť vety pred bodkočiarkou), t. j. zrušenie platobného rozkazu ex lege, bol žalovaný 2/ povinný svoj odpor vecne odôvodniť. Žalovaný 2/ v predmetnom spore nevystupuje ako spotrebiteľ (keďže jeho ručiteľský záväzok je akcesorický vo vzťahu k hlavnému záväzku, ktorý má obchodnoprávny charakter), preto sa na neho nevzťahuje ani ustanovenie § 12 ods. 3 zákona o upomínacom konaní, podľa ktorého súd posudzuje vecné odôvodnenie odporu miernejšie, ak je žalovaný spotrebiteľom. Najvyšší súd SR sa stotožnil s názorom žalobkyne, že odpor žalovaného 2/ proti vydanému platobnému rozkazu neobsahuje odôvodnenie vo veci samej, teda také, v rámci ktorého by žalovaný 2/ namietal opodstatnenosť uloženej povinnosti (jej dôvod alebo výšku). Za také odôvodnenie nemožno považovať bližšie nekonkretizované a ničím nepreukázané tvrdenie o nečitateľnosti, či nekompletnosti príloh návrhu na vydanie platobného rozkazu. Návrh žalobkyne na vydanie platobného rozkazu bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený so všetkými prílohami, ktoré žalobkyňa v návrhu označila (viď ods. 11 odôvodnenia) a tieto sú aj čitateľné. Žalovaný 2/ ako účastník upomínacieho konania mal možnosť sa s nimi oboznámiť aj nahliadnutím do elektronického súdneho spisu, keď spolu s vydaným platobným rozkazom mu bol doručovaný aj prístupový kód a poučenie, akým spôsobom mu bude sprístupnený obsah elektronického súdneho spisu. Po oboznámení sa s obsahom spisu Najvyšší súd SR konštatuje, že návrhom na vydanie platobného rozkazu uplatnený nárok vyplýva zo skutočností uvedených žalobkyňou a z listín pripojených k návrhu a je ho preto možné považovať v zmysle § 3 ods. 3 vety prvej zákona o upomínacom konaní za uplatňovaný nárok, ktorý možno dôvodne predpokladať. Jednou z príloh návrhu bolo Oznámenie o zosplatnení úveru - výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 22. februára 2024, ku ktorému žalobkyňa pripojila sken doručenky, na preukázanie svojho tvrdenia, že predmetné oznámenie bolo doručené žalovanej 1/ ako dlžníčke z úverovej zmluvy. Najvyšší súd SR súhlasí so žalobkyňou, že nemala povinnosť doručovať toto oznámenie aj žalovanému 2/, ktorý nebol účastníkom záväzkového vzťahu medzi ňou a žalovanou 1/. Na žalovaného 2/ sa vzťahuje jeho vlastný ručiteľský záväzok, pričom žalobkyňa k návrhu pripojila listiny, ktorými preukazovala, že žalovaného 2/ vyzvala na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá ku dňu vyhotovenia výzvy (3. októbra 2024) predstavovala čiastku 114 699,83 eura. Skutočnosť, že žalovaný 2/ si poštovú zásielku s výzvou neprevzal v odbernej lehote, je bez právneho významu. Napokon za vecné odôvodnenie odporu nemožno považovať ani tvrdenie o nevykonateľnosti vydaného platobného rozkazu s poukazom na údajnú neurčitosť výroku I., ktorý jasne nedefinuje, ktorý „žalovaný“ má uloženú povinnosť. Okresný súd Banská Bystrica síce v I. aj II. výroku platobného rozkazu použil pri označení povinného subjektu jednotné číslo žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi, avšak zároveň určil spôsob, akým sú žalovaní povinní žalobcovi plniť: plnením jedného zo žalovaných v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť plniť ostatných (resp. vo výroku II. spoločne a nerozdielne). Vytýkané vady výrokovej časti platobného rozkazu je možné odstrániť vydaním opravného uznesenia.

16. Na základe vyššie uvedeného dospel Najvyšší súd SR k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Trenčín s postúpením sporu je dôvodný, keďže Okresný súd Banská Bystrica postúpil spor predčasne a aj nesprávne pred tým, než riadne a v súlade so zákonom o upomínacom konaní posúdil náležitosti podaného odporu. Na rozhodnutie o odpore žalovaného 2/ proti platobnému rozkazu je preto kauzálna príslušnosť Okresný súd Banská Bystrica podľa § 2 zákona o upomínacom konaní.

17. Len pre úplnosť Najvyšší súd SR poznamenáva, že procesné spoločenstvo na strane žalovaných 1/ a 2/ má samostatný charakter (v zmysle § 76 CSP), preto vo vzťahu k žalovanej 1/, ktorá odpor sama nepodala, má vo veci vydaný platobný rozkaz účinky právoplatného rozsudku (§ 11 ods. 5, ods. 6 zákona o upomínacom konaní).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.